

دروغ و فریب در شمشیربازی (۳)

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۹/۸/۳)

سایر جنبه های حرکات فریب

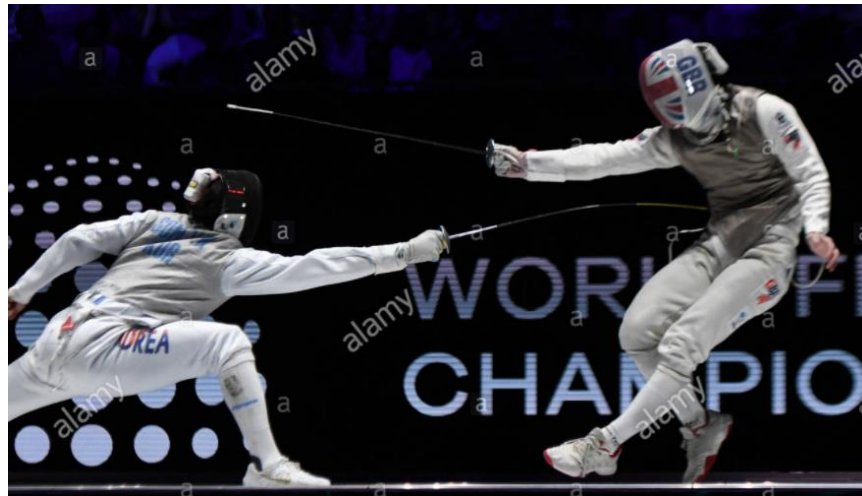
بسیاری از شمشیربازها از برخی از مناطق هدف خود بهتر از مناطق دیگر محافظت می کنند. شمشیربازی که دفاع درونی بالایی قوی دارد ممکن است دارای دفاع مسیری پایینی نامناسبی باشد. فریب و ردکن که از مسیر بالا شروع و در جهت مخالف مسیر بالا به پایان برسد، ممکن است برای موفقیت به مهارت زیادی نیاز داشته باشد. اما همان فریب مسیری بالایی که به مسیر بیرونی پایینی ختم می شود، حتی اگر با مهارت کمتری اجرا شود نیز موفق خواهد بود. به همین ترتیب، چنین حریفی ممکن است به راحتی متقاعد شود که یک دفاع زود هنگام با یک فریب پایینی بیرونی را انجام دهد، در حالی که برای دفاع مسیری اتک بالایی درونی خیلی دیرتر عمل خواهد کرد. این تفاوت ها باید توسط شاگرد درک شوند، و از آنها استفاده شود. شما باید به شاگردان خود بیاموزید که در همه مسیرهای می توانند فریب را اجرا کنند، و به دنبال کشف تفاوت های زمان بندی دفاع های هر مسیر باشند، و اینکه چگونه زمان دفاع ها روی خود حرکت فریب و زمان ردکن و پایان حرکت شاگرد تأثیر می گذارد.

زمانبندی فریب های مرکب

هدف از یک فریب فلج کردن یا دور زدن حریف است، تا به شمشیرباز اجازه داده شود که پوینت (یا لبه شمشیر) خود را، قبل از بخش نهایی کارپای اتک، به اندازه کافی به هدف نزدیک کند. این نفوذ ممکن است از طریق ترکیبی از حرکات دست و پا رخ دهد. با این حال، گاهی اوقات، تنها یک حرکت فریب کافی نیست. شمشیرباز عصبی و سرآسیمه هر نوع حرکت تیغه را دفاع خواهد کرد و اغلب نسبت به تغییر ریتم ناگهانی توسط شاگرد بدون هیچگونه راست کردن دست بیش از حد واکنش نشان می دهد. برای ضربه زنی در برابر چنین شمشیربازی، شاگرد اصلاً نیاز به اجرای فریب ندارد، بلکه باید نزدیک حریف بازی کند و با تغییر ریتم ناگهانی او را غافلگیر کند. این معمولاً حریف عصبی را وادار می کند تا به تیغه شاگرد سوپ کند، و شاگرد می تواند با یک اتک غیر مستقیم به ضربه برسد. اگر این حریف عادت دفاع زود هنگام را با باز کردن فاصله تلفیق کند، شاگرد به انجام حرکات مرکب تیغه نیاز خواهد داشت.

با داشتن یک حریف آرام، شاگرد باید آماده باشد تا از حرکات اولیه تیغه حریف جلوگیری کند. اولین فریب پس از پنهان کردن یا محافظت از تیغه در برابر این حرکات زود هنگام صورت می گیرد. اگر قرار باشد این حرکت را دقیق تر بنامیم، باید به جای فریب مرکب، بگوییم فریب تلاش برای یافتن تیغه، یک فریب، و سپس ردکن، و در عین حال کنترل دقیق فاصله.

هنگامی که شاگرد اصول اجرای اتک با فریب را پیدا کرد، مهم است که شما تفاوت های بین ریتم دفاع اولیه دو حریف را برای او نشان دهید. همچنین باید به شاگرد نشان دهید که چگونه می تواند شناسایی لازم را انجام دهد تا مشخص کند با کدام نوع شمشیرباز سر و کار دارد. شما باید از طریق این شرایط به ایفای نقش بپردازید، و واکنش زود هنگام یا دیر هنگام مصنوعی در برابر آمادگی شاگرد داشته باشید. شمشیرباز انفعالی، همان طور که در بالا مشاهده کردیم، بسیار سریع و با تحریکات ناچیزی دفاع خواهد کرد. گاهی اوقات این دفاع زود هنگام با افزایش فاصله همراه خواهد شد. اگر مربی/حریف آنقدر دور باشد که فاصله بیش از یک فریب را طلب کند، این دفاع زود هنگام منجر به نفوذ بسیار ناچیزی در فریب به سمت هدف می شود. پس از حصول این اولین دفاع، شاگرد مجبور است روی فریب بعدی دست خود را بیشتر راست کند، شاید هم با کار اضافی پا. این باید امکان پذیر باشد، چون که شمشیرباز عصبی (یا مربی شبیه ساز) اغلب اولین دفاع را بیش از حد بزرگ اجرا می کند، و باید بر حرکت دفاع غلبه کند و نیروی جنبشی تیغه خود را "بازیابی" کند. این زمان حرکت نفوذی مورد نیاز شاگرد در فریب دوم را افزایش خواهد داد، و این فریب باید در مسیر مشخص خود برای مدت طولانی تری نگه داشته شود، تا به حریف/مربی نشان دهد که تهدید ادامه دارد. دفاع دوم شما نیز احتمالاً سریع خواهد بود، تا اینکه شمشیرباز بتواند برای خاتمه دادن به اتک و به ثمر رساندن سریع ضربه، ردکن سریعی را اجرا کند. ریتم حرکات تیغه "سریع - آهسته - سریع" خواهد بود.

از طرف دیگر، حریف آرام، ممکن است سعی کند، با استفاده از چندین دفاع کاذب، هرچه دیرتر دفاع کند، تا تیغه شاگرد را به مسیری "برانند" که حریف بتواند آن را کنترل کند. این حریف در برابر حرکت سریع و تند و تیز تیغه واکنشی نشان نخواهد داد. شاگرد باید یک تهدید واقعی همراه با تغییر سرعت را ترکیب کند تا حریف را متقاعد کند که حمله او در راه است، و در همه حال دفاع ها و کونتراتک های کاذب حریف را پیش بینی کند. هنگامی که شاگرد به برتری فاصله دست یافت، حریف هنوز وقت دارد تا دو دفاع سریع برای پیدا کردن تیغه انجام دهد. این دفاع ها یا به صورت جانبی یا به صورت دایره ای خواهد بود، و شاگرد باید تمایلات حریف در این زمینه را درک کند.

شاگرد باید با آن دسته از حریف هایی که از سویپ های بزرگ و زود هنگام تیغه استفاده می کنند، احتیاط کند. شاگرد نباید این سویپ ها را به عنوان علامت شروع اتک (یا پایان دادن به آن) اشتباه بگیرد. فاصله خیلی دور خواهد بود، و راست کردن خیلی زود دست به راحتی فرصت بهتری برای یافتن تیغه به حریف می دهد. برای حریفی که در همان اوایل شروع به یافتن تیغه شاگرد می کند، توصیه می شود که شاگرد دست خود را عقب نگه دارد و برای نزدیک شدن به حریف از تغییر تمپو استفاده کند (در عین حال مراقب تلاش اجتناب ناپذیر حریف برای حمله به حرکات آمادگی شاگرد باشد). در حالی که شاگرد هنوز به طور قابل توجهی در خارج از فاصله قرار دارد، او می تواند حرکات گشاد و تهدیدآمیزی

با تیغه خود انجام دهد، و راه حمله را پنهان نگه دارد. هنگامی که فاصله شروع به کم شدن کرد - یا به این دلیل که شاگرد فاصله را بدست آورده است، یا حریف در تلاش جدی برای یافتن تیغه شاگرد، سرعت خود را کم کرده است - حرکات تیغه باید محکم تر باشد و در مرکز هدف حریف متمرکز بشود.

لازم به یادآوری است که هدف از فریب دستیابی به موقعیتی است که شاگرد بتواند با یک اتک ساده کار را به پایان برساند. اگر شاگرد فریبی را اجرا کند، و حریف هم دفاع کند، اما آنقدر فاصله بگیرد که شاگرد از نظر مسافت و زمان به طور قابل ملاحظه ای از حریف "عقب" باشد، شاگرد باید در حین اجرای حرکات آمادگی اضافی تیغه، فضا را ببندد. آگاهی از زمان/ فضای بین پوینت شاگرد و هدف برای ضربه زنی بعد از فریب ضروری است.

حرکات فریب در اِپه و سابِر

دو سلاح دیگر ویژگی های منحصر به فرد خود را هنگام اجرای حرکات فریب وارد بازی می کنند. هدف جلو، در اِپه و سابِر، ضد حمله را به خطری همیشگی تبدیل می کند. ضد حمله سابِر، راست کردن کامل دست و در عین حال تهدید هدف با لبه شمشیر روزهای گذشته را به تقویم تاریخ سپرده است. در حقیقت، به راحتی می توان ادعا کرد که دیگر هیچ "فریبی" تیغه ای در سابِر دیگر وجود ندارد: فقط مواردی که مدافع - موقع احساس بسته شدن تمپوی یک حریف در حال پیشروی - خیلی زود دفاع می کند و با یک اتک غیرمستقیم ضربه می خورد، که مخالف یک حرکت فریب و ردکن می باشد. تغییرات ناگهانی در ریتم کارپا (یا اندازه گام ها) و یک نشانه کوچکی از تیغه (حرکت دادن آن در حدود ۱۵ تا ۲۰ سانتی متر در یک جهت یا جهت دیگر) برای اینکه به مدافع پیشنهاد شود که از کدام مسیر باید محافظت شود، روش غالب فریب در سابِر است. حرکات فریب با راست کردن دست کلاسیک هنوز هم با نوک شمشیر انجام می شود، اما اینها خطرات خاص خودشان را دارا هستند، زیرا فرصت زودهنگام پیدا کردن تیغه را به حریف می دهند.

هماهنگی دست با کارپای اتک در سابِر، دقیقاً مانند فلوره، مهم است. حرکات آمادگی در سابِر اغلب به اندازه بیش از یک قدم در مقابل مدافعی انجام می شود که اقدامات تیغه ای مختل کننده دفاعی انجام می دهد. شاگرد باید درک کند که عقب بردن زیاد تیغه خطر جدی اجرای اتک روی پِراسیون روی خودش را دارد. در حین آمادگی، شاگرد باید هماهنگی دست و کارپای پیشرونده خود را با دقت متعادل کند. شاگرد همچنین باید بتواند مسیر ضربه برشی را در حالی که هنوز روی حمله است تغییر دهد. ضربه زدن به یک مسیر متفاوت بعد از فرود پای جلو، خطر نامیده شدن حرکت به عنوان رمیز وجود خواهد داشت.

حرکات فریب در اِپه خطرات مشابهه سابر را دارد. ، اگرچه اِپه ایست از گارد شمشیر بزرگ تر استفاده می کند، اما فیزیک ضربه زنی به یک هدف کوچک تر مانند دست/ بازو با پوینت شمشیر، خود باعث ایجاد خطر می باشد. با این وجود، در بیشتر موارد، فریب های اِپه دارای بسیاری از خصوصیات فلوره است: آن باید از سه قانون "دروغ گفتن" پیروی کند. فریب باید نزدیک به یک هدف واقعی، و در یک فاصله واقع بینانه انجام شود. عدم وجود حق تقدم در اِپه بدان معنی است که مهاجم هنگام اجرای فریب باید ریسک بیشتری بکند. در اغلب موارد، فریب در اِپه، در واقع یک اِتک واقعی به هدف جلویی است که شانس (ممکن است کم باشد) ضربه زنی دارد. حرکت زمانی ممکن است به فریب تبدیل شود که مدافع تلاش کند تا اِتک را دفاع کرده و خود را در معرض یک اِتک دوم و عمیق تری قرار دهد. در این صورت آیا شمشیرباز یک حرکت فریب و ردکن، یا یک اِتک و رمیز را اجرا کرده است؟ این از دیدگاه مفهومی مهم است (و در سطوح بالاتر اِپه، تفاوت های ظریف و دقیق آن باید برای شاگرد روشن شود) اما در سطح ابتدایی و متوسط، این تمایزها ممکن است خیلی مهم نباشد. حرکت آمادگی/ فریب آنچه را که لازم دارد انجام می دهد: فلج کردن حریف یا خارج کردن او از موقعیت خود در حالی که پوینت شمشیر اِپه را در یک فاصله برای برخورد راحت با یک هدف دیگر قرار می دهد.

به دلیل ماهیت دوگانه اِتک/ آمادگی، شاگرد اِپه به ندرت اِتک با زمان از دست رفته را انجام می دهد مگر در برخورد با حریف بسیار غیر معمول، یا به منظور گرفتن عکس العمل ضد زمان از حریف. در بیشتر مواقع، شما در اِپه می توانید اصل اول دست راست یا دست راست با حرکت پا را در آموزش فریب اعمال کنید.

خطر حرکات فریب در اِپه به این دلیل است که آنها می توانند ترکیبی از واکنش ها را به وجود آورند، زیرا اِپه ایست مجبور نیست که فریب را طبق ضوابط دفاع کند، و می تواند با توقف یا اِتک متقابل پاسخ دهد. شمشیرباز مهاجم باید دست حریف خود را خیلی دقیق بخواند تا به حرکت پایان مشخصی بدهد. فریب های موجود در اِپه بیشتر حرکات با "چشم باز" هستند که کاربرد آنها بسیار بیشتر از فلوره است.

در هر دو سابر و اِپه، هدف جلوی حریف همیشه مکانی مناسب برای ضربه است. در بعضی موارد، هدف از فریب بیرون کشیدن دفاع به امید رسیدن به یک هدف عمیق تر نیست، بلکه اجرای یک ضد حمله بمنظور ایجاد یک حرکت ضد زمان برای زدن هدف جلو، یا گرفتن تیغه انجام می شود. با استفاده از رمیز به جای دفاع - در هر دو سلاح - یک بُعد دیگر نیز اضافه می شود، گرچه در اینجا ما شروع به اجرای حرکات واقعی با قصد ثانویه می کنیم تا حرکت فریب. این نوع حرکت ها قابلیت انعطاف پذیری بسیار بیشتری به سابر و اِپه می دهد تا به فلوره.

قلمرو کشف نشده

این یک نگاه بسیار ساده به فریب ها بود. جنبه های بسیاری دیگری از فریب وجود دارد که ما آنها را لمس نکرده ایم، از جمله فریب به عنوان یک آمادگی، تغییر تصمیم هنگام اجرای فریب، فریب روی ریپوست ... و لیست طولانی دیگری از مطالب نیز وجود دارد! برای شما به عنوان مربی، مهم ترین این ایده ها عبارتند از:

- فریب ها تمپوی منحصر به فرد خود را دارند، شاگرد باید درک کند که در فاصله بلند/زمان طولانی، او اجرای فریب را باید پیش بینی کند.
- در فاصله های کاهش یافته، مربی باید اصرار داشته باشد که شاگرد اتک را تمام کند.
- شاگرد نباید به دنبال "دیدن" دفاع حریف باشد، بلکه باید با استفاده از نفوذ حرکت فریب خود، حریف را مجبور کند تا در زمان خاص انتخاب شده توسط شاگرد، دفاع را اجرا کند.
- فریب باید روان باشد، به طور مداوم به جلو حرکت کند، و حریف را تهدید کند - فریب به عنوان "حرکت" باید توسط شما اصلاح شود.
- حریف هرگز نباید بیش از اندازه مورد نیاز خود فریب دریافت کند، ضمن اینکه حرکات آمادگی فاصله مناسب، و حرکات اختیاری روی تیغه به "فروش" راحت فریب کمک می کند.

با در نظر گرفتن این اصول، مربی می تواند به شاگردان خود کمک کند تا حرکات تمپویی مرکب را درک کنند.